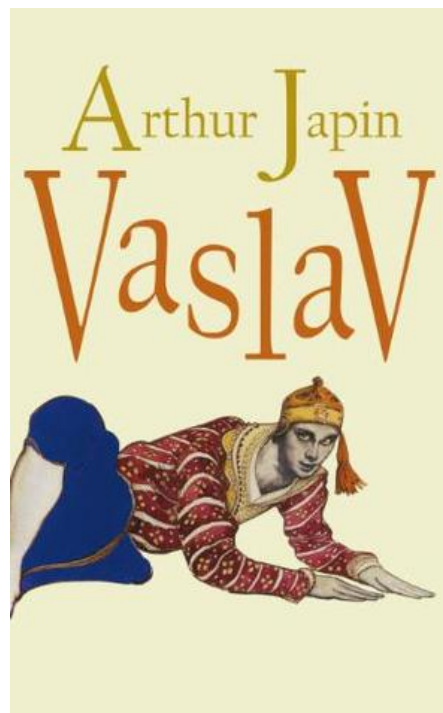

Vaslav

Arthur Japin

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Vaslav

Arthur Japin

Vaslav Arthur Japin

Op het hoogtepunt van zijn roem staakt de legendarische balletdanser Vaslav Nijinski zijn optreden, hij richt zich tot het publiek en zegt: 'Nu is het kleine paardje moe.'

De rest van zijn leven, nog 31 jaren brengt hij door zonder te dansen en zonder te spreken.

Hoe komt iemand tot zo'n beslissing en wat betekent dit voor de mensen om hem heen, zijn voormalige geliefde, zijn vrouw en dochtertje, en hun bedienden?

Vaslav Details

Date : Published September 6th 2010 by De Arbeiderspers (first published January 1st 2010)

ISBN : 9789029572972

Author : Arthur Japin

Format : Hardcover 374 pages

Genre : European Literature, Dutch Literature, Fiction, Historical, Historical Fiction

 [Download Vaslav ...pdf](#)

 [Read Online Vaslav ...pdf](#)

Download and Read Free Online Vaslav Arthur Japin

From Reader Review Vaslav for online ebook

Dr Bibber says

[illegible]

Fabienne says

""Wat een stommeit om te denken dat dromen en doen twee verschillende dingen zijn,' heb ik hem eens horen zeggen. 'Ze zijn juist onafscheidelijk, niets van belang is ooit tot stand gebracht zonder dat iemand er eerst heel lang van heeft gedroomd.'" (p.336)

Jan Cornelis says

Nijinski seems to have been a kind of Michael Jackson of dance at the beginning of the 20th century. His career ended by intrigues of his former lover Diaghilev and finally his mental breakdown into schizophrenia.

In this book we follow three persons on the day of his definite breakdown - a concert for war victims in Sankt Moritz in 1919. Arthur Japin connected the known facts of this event and involved persons (i.a. Peter, Romola, Sergei Diaghilev) in this work of fiction.

For me the protagonist was Peter, born in the mountains around Sankt Moritz, and personal servant to Mr. Nijinski. He met Nietzsche in the same mountains while he was little, and sees the same signs of psychological regression by Vaslav as then by Nietzsche.

Peter's character is Japin's most successful. Japin describes Peter's urge to discover the world in beautiful allegories, like how he deals with fire, that you should not temper and how it hurts when someone throws a bucket of water over it that makes the fire die with a screaming noise. You can really feel his care and struggle with himself and the people around him.

Regardless the beauty in language Peter is not convincing as a man from the mountains. His language is too modern and intellectual, like when he is talking about 'intentions'. This gives him too much the voice of Japin instead of becoming a real character.

The other characters do not come to life enough, like Diaghilev, who seems repetitive. It is as if the known historical facts did not give the writer enough creative possibilities, as if they keep spinning around the same facts.

Still I really enjoyed reading the book with contains beautiful themes. Like the urge to move of stay save by what you know and be content about this. How to deal with love and expectations. How people deal with fame and success. If you do not care about the above objections, this might be the perfect read for you.

Marie says

Mmmm ... overtuigt niet helemaal. Begint goed maar zakt als een pudding in elkaar. En toch zitten er interessante passages in dus nope, geen spijt dat ik het gelezen heb!

Goeie recensie in Knack; <http://www.knack.be/nieuws/boeken/art...>

Niki Vervaeke says

Mijn eerste Japin. Heel erg genoten van deze roman over Vaslav Nijinski, danser, filosoof, zoeker. Over de liefde, de opofferingen, de schoonheid, het durven.

Ook het perspectief van Peter, de bediende, was zeer mooi uitgewerkt.

Aanrader

<https://dansmagazine.nl/reportage/int...>

Micha Meinderts says

Eigenlijk heb ik me door dit boek heen moeten worstelen, wat ik niet had verwacht van Japin. Vooral de opbouw vond ik storend, met op de tweede plaats het taalgebruik.

Het begon interessant, maar al gauw verzandde het eerste deel in de golfbeweging van een knikkebollende oude man: de eerste zinnen gingen over wat er op dat moment gebeurde en van daaruit gleed het verhaal af naar het verleden, om abrupt weer in het heden te belanden. De flashbacks, in de vorm van streams of consciousness, herhaalden zich steeds weer, ik leerde niks nieuws over de personages.

Doordat Japin de neiging had ellenlange opsommingen te maken, die vooral tot doel leken te hebben om zijn uitgebreide kennis te etaleren, boeide het ook nog eens niet. Ik hoopte dat het beter zou worden met het veranderende perspectief, maar dat bleek ijdel. Op een gegeven moment wist ik het wel.

Afgezien van die opsommingen was het taalgebruik verder ook niet bijzonder. Totaal niet wat je van iemand van zijn kaliber verwacht, ik in ieder geval niet.

Erg jammer, aangezien het onderwerp me echt wel interessant leek. Het enige wat ik echt heb meegekregen was de aanleiding van de eerste wereldoorlog. Dat wil toch wel wat zeggen.

Jeroen Smits says

Ik vind het heel moeilijk om Vaslav te beoordelen. Arthur Japin heeft een verschrikkelijk mooie schrijfstijl, en het onderwerp - Vaslav Nijinski's laatste dans - spreekt erg tot de verbeelding. Ik zou bijna al van tevoren de vijf sterren willen toekennen.

Helaas zijn het er maar drie geworden, oftewel "liked it". Ik lees veel recensies die zeggen dat het een gemis is dat het verhaal niet vanuit Vaslav's perspectief wordt verteld. Dat kan, maar ik vond dit juist wel een sterke keuze, om het te vertellen door verslagen van ooggetuigen met hun herinneringen. Zo kan de lezer zijn eigen fantasie gebruiken om Vaslav's rol in te vullen.

Wat ik jammer vond was dat deze personages niet zo heel interessant waren, vergeleken met Vaslav, en dat hun verhalen meer afleidden dan toevoegden. Vooral het verhaal van Peter had wat mij betreft flink kunnen worden ingekort. Het verhaal van Romola daarentegen, leek erg kort. Met name hoe zij vertelde over de oorlog, het onderduiken en het constant op de vlucht zijn, daar had ik graag meer van willen lezen. Het enige personage waarbij ik echt het idee kreeg meer over Vaslav te leren was Sergej Diaghilev.

De balans is zoek in Vaslav en daardoor voelt het alsof er iets mist. Wat ontbreekt is een inzicht in de persoon Vaslav; doordat Peter te lang aan het woord is en ouwehoert over Petra, hun dorp en Nietzsche, en Romola te weinig tijd krijgt waarin ze heel erg veel verhaal vertelt. Japin's schrijfstijl weet het boek te redden, maar er had meer in dit onderwerp gezeten.

Kees IJzerman says

"Je stopt je verlangens ergens diep weg. Ook dat is wilskracht. Je ruimt ze op en na een tijdje vergeet je ze vanzelf, als oud speelgoed op de bodem van een kist.

Je mist ze niet.

Ze zijn ook niet verdwenen.

Ze liggen daar gewoon."

Een citaat uit Vaslav van Arthur Japin. Japin stopt zijn boeken vol met dit soort aforismen, en in dit boek staan er wel bijzonder veel. Dit boek gaat dan ook over de aard van liefde. Dat is het duidelijkst in het verhaal van Peter, de bediende. Zijn vanzelfsprekend lijkende liefde voor Lise wordt aan het wankelen gebracht door zijn contact met zijn 'mijnheer', Vaslav Nijinski.

Zijn echtgenote die heeft 'gevochten als een leeuw' voor Nijinski's liefde bewijst de waarde daarvan door tot het einde bij hem te blijven, ook in al zijn waanzin. Ook Diaghilev, Nijinski's voormalige homoseksuele partner en ontdekker betoont hem zijn liefde.

Nijnski zelf, tenslotte predikt in zijn gekte tijdens de tweede helft van zijn leven een soort universele liefde voor de mensheid, nadat de eerste helft in het teken gestaan heeft van de liefde voor de kunst.

In dit knap opgebouwde boek komen vele facetten van de liefde aan de orde. Japin is mijn favoriete Nederlandse schrijver.

Johan D'Haenen says

Zowat 45 jaar geleden woonde ik in Vorst Nationaal een voorstelling bij van Nijnsky, clown van God, een choreografie van Maurice Béjart uitgevoerd door het Ballet van de 20ste eeuw, met Jorge Donn in de rol van Nijnsky. Die voorstelling is me altijd bijgebleven, en het boek van Arthur Japin heeft me teruggebracht naar dat moment.

Niet wat je verwacht van een boek is belangrijk, maar wel wat het je biedt, en dit boek heeft enorm veel te bieden. Het staat letterlijk bol van de doordenkers, diepzinnige gedachten, filosofische overpeinzingen, en dat alleen al maakt het waardevolle lectuur.

Daarnaast geeft het een inkijk in het leven en de geest van de grootste danser aller tijden die door dementia precox of schizofrenie zeer vroegtijdig uit zijn carrière en het publieke leven weggerukt werd. Die inkijk krijgt de lezer niet door de ogen van Nijnsky zelf, maar door die van zijn bediende, Peter, zijn vrouw, Romola de Pulszky, en zijn minnaar, Sergei Diaghilev, oprichter van Les Ballets Russes.

De plastische manier waarop Japin het dansen van Nijnsky beschrijft, nodigt uit om op Youtube zeldzame opnames te bekijken van zijn optredens. Verder raad ik aan het internet te gebruiken als bron van achtergrondinformatie over de andere karakters en gebeurtenissen (bvb. instorten van de campanille van Venetië) die in het boek beschreven worden. Ook nalezen van schizofrenie heeft mij verhelderende inzichten gegeven omdat datgene wat Japin beschreef niet strookte met beeld dat ik had van die ziekte.

Nijnsky, clown van God, zo herinner ik mij hem van zijn graf op de begraafplaats van Montmartre, een ineengedoken tragische harlekijn, waarvan je verwacht of hoopt hem ieder moment te zien opveren en de zwaartekracht te tarten in één van zijn gracieuze sprongen.

Zoals ik zei, is wat je verwacht van een boek niet belangrijk, maar wel wat het je te bieden heeft, en dit boek heeft mij zeer veel geboden.

Laurette says

Koester echte liefde en mensen die echt lief kunnen hebben, maar let op, want verveling, gewoonte en eigenbelang kunnen zich ook als liefde vermommen, terwijl zij er toe kunnen leiden datgeen geliefd wordt te vernietigen - Vaslav als boek handelt in keerzijdes, verborgen zijdes en tegenstellingen, dit was daar één van. De noodzaak van verandering, de remmende werking van succes daarop en de wens tot erkenning is er nog een. Evenals de tragiek van bekendheid, het verschil tussen een fan en liefhebber, het verschil tussen erkenning en bewondering. Rijkdom en armzaligheid. En tot slot, comfort als motor voor passiviteit.

De mooiste en kwetsbaarste eigenschap die er is schrijft Japin toe als kenmerkend voor de liefde van Romola voor Vaslav, namelijk onvoorwaardelijkheid. Dat wordt breed geïllustreerd. Een mooie keuze, misschien zelfs meer uit de kunst dan Vaslav's artistieke erfenis. Behalve die liefde, is er ook veel algemene ellende en

specifieke misère. Neem nu de onaffe verhalen: Lize, de meid die wordt verlaten, Peter, die half heeft geleefd, en Kyra, de vrolijke en lieve dochter waarvoor later geen ruimte meer is.

Een van de sterke punten van dit werk is de opbouw in chronologie. Daar is het verhaal ook lang genoeg voor. Stappen in de chronologie voorwaarts maken al vroeg duidelijk wat er "na het einde" gebeurt. De vraag is dan ook niet wat er gebeurt, maar hoe.

Indah says

Mandatory school reading, but really enjoyable.

The writing was amazingly captivating and felt real, with dialogues that felt like they could actually happen, which is one of the problems I have most often with Dutch literature.

Before I read this novel, I had never heard the name Vaslav Nijinsky before, but I love how Japin has incorporated the historical elements in this story and how he told his tale. I do recommend reading the back of the book before you start, knowing what the important thing in Vaslav's life helps appreciating the long build-up to it.

I also really appreciated how Japin shows the characters when you follow their point of view and how he shows them from a different point of view. It felt real and made the characters stand out more and feel more three dimensional.

If you need to read Dutch lit for school or if you really like historical fiction with a realistic feel, I highly recommend this book.

Vince says

Are we human / or are we highkey mentally ill, unapologetically bisexual dancer? I wish my mom had put me on ballet as a child.

Kim says

Dit viel me nogal tegen. Vaslav was de interessantste en dan vooral de dialogen met Vaslav, en daarom had ik liever vanuit zijn beleving willen lezen. *Vanwege* zijn beleving.

Kristien Willems says

Het luisterboek geluisterd. De meester schrijver blijkt ook een meesterverteller te zijn. Goed geschreven, prachtig verteld.

Eline says

Waarschijnlijk zal ik dit boek meer waarderen over een paar jaar, maar nu was het vooral doorbijten aan het

eind omdat ik het moet lezen voor mijn Nederlands mondeling
